

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 34. Querelæ contra Paulum Constantinopolitanum moventur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII *ris rogavimus*. Ex hac Epistola vide-
 A. C. 644. mus, Pirrhum necdum in ullo Judicio
 v. Combes. Canonice fuisse damnatum. Martinus
 hist. Monoth. Diaconus Apocrisiarius Constantinopoli
 6. 13. idem est, qui post hæc in S. Petri Cathe-
 dra collocatus fuit.

Epist. 9. p.
 1781.

p. 1780.

Theodorus Papa eadem ferme Epis-
 copis, qui Paulum ordinaverant, scri-
 psit, & Constantinopolim Decretum mi-
 sit, publice proponendum, quo omnia
 a Pirrho contra Fidem prolata rejicit,
 & anathematizat Edictum publice affi-
 xum, nempe Eccl'esin, quam studiose nun-
 quam nominat.

§. XXXIV.

*Querelæ contra Paulum Constantino-
 politanum motæ.*

Conc. Lat.

Secr. 2. p. 121

At Paulus Patriarcha monitis Summi
 Pontificis morem non gessit, ad quem
 contra illum querelæ ex diversis locis af-
 ferebantur. Sergius, Metropolita in In-
 sula Cypro, anno 643. Indictione prima
 oblato Papæ libello S. Sedis Auctori-
 tem, in Potestate S. Petro (*) collata
 fundatam agnoscit, seque Fidei S. Leo-
 nis inseparabiliter inhæreere profiteretur.
 Eccl'esin anathematizat, & quæritur, eam
 Constan-

(*) Quid ad hæc Protestans noster Interpres,
 ejusmodi omnium Sæculorum testimoniis a Fleu-
 rio excerptis convictus?

Constantinopoli adhuc publice affixam. *Sæculum VII*
Hucusque, subjungit, dissimulandum esse A. C. 644.
existimavimus, & siluimus, sperantes, eos
ad sanam Doctrinam redituros. Nos ve-
ro Arcadii, Sancti Patruī nostri, ve-
stigiis constantissime insistimus, & Ortho-
doxam sanctitatis tuæ Doctrinam tene-
mus. Hæc totius Provinciæ nostræ sen-
tentia est.

Stephanus quoque Episcopus Doriensis, & primus Ecclesiæ Jerosolymitanæ Suffraganeus, quem S. Sophronius Romam miserat, ad Theodorum Papam detulit, quantas turbas in Palæstina Factio Pauli Constantinopolitani excitaret; nam Sergius, Episcopus Joppensis, inquietabat, postquam Persæ recesserunt, Vicariatu Sedis Jerosolymitanæ præter omnem Disciplinæ Ecclesiasticæ ordinem, & sola Potestate Sæculari suffultus occupato, aliquos Episcopos Ecclesiæ Jerosolymitanæ subjectos contra Canones ordinavit, qui conscii nullam esse suam Ordinationem, Paulo Constantinopolitano adulari cœperunt, & novam Doctrinam, quam defendit, datis litteris approbarunt, ut in possessione Ecclesiarum ejus Auctoritate firmarentur. His Stephani Doriensis monitis perceptis Papa eum ipsum Vicarium suum in Palæstina constituit, tradiditque litteras suas cum potestate in Causis Ecclesiasticis

cis

Sæculum VII cis decernendi, atque Episcopos a Sergio Joppensi illegitime ordinatos, nisi resipiscerent, deponendi. Stephanus, quæ sibi mandata fuerant, executus, illos tantum, qui dato chirographo errorem abjurarunt, recepit. Verum cum aliqui potestatem ipsi a Papa factam procurandi, ut alii Episcopi in Sedes eorum, quos deposuerat, eligerentur, eum mala fide celarent, multæ Ecclesiæ vacantes remanserunt.

Episcopi item Africae Monothelitas coram Theodoro Papa accularunt, eorumque Doctrinam rejecerunt, cui rei Disputatio Pirrhi cum S. Maximo occasionem præbuisse creditur. Sed priusquam illam referamus, quis S. Maximus fuerit, dicendum.

§. XXXV.

S. Maximi initia.

Sanctus Maximus Constantinopoli natus erat ex parentibus nobilissimo & antiquissimo genere ortis, vixque alteri quam Cæsareæ Stirpi secundis. Ipsi jubentibus adhuc infans baptizatus, scientiis deinde tam feliciter excultus est, ut suo ævo nemini in Doctrina palmam cederet; præterea summum ingenium singularis modestia commendabat. Eum Heraclius, ut in aula sibi serviret, invitum compulit, & suis Epistolis præfecit;

*vit. to. I. op.
n. 23.*